

Секція 4. Демографія та соціальна політика в контексті сталого розвитку

ДЕЯКІ АСПЕКТИ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ (НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКОГО РЕГІОНУ)

Вознюк-Богів І.М., здобувач Інституту регіональних досліджень НАН України, м. Львів, Україна

На сьогоднішній день фінансовий ринок є невід'ємною складовою ринкової економіки. Поняття фінансового ринку можна тлумачити як місце, де формуються попит і пропозиція на різноманітні фінансові продукти та послуги; а також як грошові відносини, що виникають в процесі руху фінансових активів між державою, підприємствами та фізичними особами через спеціалізовані фінансові інституції [1].

Фінансовий сектор України можна охарактеризувати наступними показниками. Станом на 01.09.2012 р.:

кількість зареєстрованих банків – 176 установ;

кількість банків, що мають ліцензію на здійснення банківських операцій – зменшилась до 175 установ (так як АТ «Родовід Банк» має статус санаційного банку);

кількість банків з іноземним капіталом – 55 установ [2].

Кількість страхових компаній станом на 01.01.2012 р. становила 442 установи, з них 64 – що здійснюють страхування життя, та 378 – що здійснюють інші види страхування [3].

Таким чином, можна говорити про досить вагому частку фінансового сектору не лише на державному, а й на регіональному рівні, що не може не привернути уваги до себе ззовні. Так, за підсумками конкурсу «Інвестор року – 2010», який організувала Львівська обласна державна адміністрація спільно з Львівською Торгово-промисловою палатою, переможцем визнано КРЕДОБАНК, як такий, що отримав найбільший обсяг іноземних інвестицій серед підприємств та організацій Львівської області за підсумками року. Обсяг залучених інвестицій КРЕДОБАНКу від РКО Bank Polski SA у 2010 р. склав 488 млн. гривень [4, с. 281].

Серед підприємств з найбільшими обсягами іноземних інвестицій (більше 1 млн. дол. США), залучених у підприємства міста Львова у 2010 р. є публічне АТ «Кредобанк» (Польща), публічне АТ «Фольксбанк» (Австрія), приватне АТ «Страхова компанія Граве Україна» (Австрія) та ін [4, с. 283].

Варто також наголосити на тому, що у Львові знаходяться 38 навчальних закладів, у яких навчається 130 тис. студентів, з них 31% вивчають економіку та комерційну діяльність [4, с. 284]. Однак, часто випускники ВНЗ стикаються з тим, що саме роботодавці фінансової сфери вимагають від своїх працівників досвід роботи. Виникає так звана проблема «першого досвіду». Роботодавці мотивують це тим, що у молодих випускників присутні здебільшого теоретичні знання, при цьому практичні навички є в досить обмеженій кількості та не на належному рівні. Справа в тому, що з розвитком науково-технічного прогресу, більшість практичних навичок студентів встигають морально застаріти до закінчення ними навчання. Або ж фінансові установи з метою підвищення ефективності своєї діяльності та збереження комерційної таємниці періодично змінюють програмне забезпечення, що використовується в їх роботі.

Вирішення цієї проблеми можливе лише за наявності постійнодіючої співпраці між вищими навчальними закладами та самими фінансовими установами. Для досягнення спільних цілей, а саме: високоякісної кадрової підготовки, з одного боку, та забезпечення молодих спеціалістів місцем праці, з іншого, фінансовий сектор та заклади вищої освіти повинні формувати свої партнерські відносини.

Основними завданнями для співпраці між навчальними закладами та роботодавцями фінансового сектору є:

- організація стажування всередині фінансових установ;

Існують певні проблеми між роботодавцями та університетами при налагодженні партнерських відносин. Нажаль, фінансові інституції не завжди погоджуються на проведення практичних занять/тренувань на базі своїх установ, вважаючи свою діяльність комерційною таємницею. Тут важливо знайти компроміс, та наголосити на тому, що взаємні заклади освіти разом зі студентами можуть проводити різноманітні дослідження на замовлення та в інтересах самих фінансових організацій.

- модернізація навчального обладнання;

- забезпечення участі представників фінансових установ у навчальному процесі;

- запровадження та розвиток програми підготовки молодих спеціалістів спільно освітніми та фінансовими установами;

- забезпечення участі представників фінансових організацій при розробці та затвердженні освітніх програм та стандартів;

- створення так званих центрів зайнятості при ВНЗ для кращої співпраці з потенційними роботодавцями.

Врешті решт, варто зазначити, що успіх зазначеної співпраці є неможливим без державної та урядової підтримки. Ця підтримка може бути реалізована через прийняття спеціальних програм та законодавчих актів. Уряд також повинен стимулювати роботодавців до участі в освітньому процесі, та як наслідок – до прийому на роботу молодих спеціалістів.

Список літератури:

1. Voznyuk-Bohiv I. The financial sector of Ukraine and the problem of its staffing. Contemporary economies in the face of new challenges. Economic, social and legal aspects. Cracow University of Economics, Cracow 2013, p. 99-102.
2. Офіційний сайт Національного Рейтингового Агентства «Рюрик» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rurik.com.ua/news/2280-oabanks.html>.
3. Офіційний сайт Національного Рейтингового Агентства «Рюрик» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rurik.com.ua/our-research/branch-reviews/1191>.
4. Krzysztof Kaszuba, Tchon Li Ku, Andrzej Goszczynski. Analiza potencjalu przedsiebiorczosci trzech regionow: Podkarpackiego, Lwowskiego I Grodzieskiego. Rzeszow, 2012, 409 str.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Мороз Т.О., аспірант, МНАУ, м. Миколаїв, Україна

Сучасний стан соціально-економічної сфери села, потребує посилення регулюючого впливу держави на процеси, що відбуваються. Проте, специфічні